

opusdei.org

Dirbti iš meilės

Opus Dei prelatas vysk.
Ksaveras Echevaria ką tik
paskelbtos popiežiaus
Pranciškaus enciklikos
„Laudato si“ šviesoje primena
šv. Josemarios mokymą apie
darbą.

2015-06-25

Naujoji Šventojo Tėvo enciklika
siejasi su pirmosiomis Šventojo Rašto
eilutėmis: Dievas sukūrė žmogų –
vyrą ir moterį – ir *apgyvendino jį
Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo
rūpintųsi* (Pr 2, 15). Po to paeiliui

sukūrė visus gyvūnus ir atvedė juos pas žmogų parodyti, kaip jis juos pavadins (Pr2, 19). Tai – Dievo meilės aktas, pasitikėjimo kiekvienu žmogumi išraiška, pavedimas plėtoti galimybes, kurias Jis pats suteikė savo kūriniam.

Kiekvienas iš mūsų yra kūrinijos saugotojas. Kaip primena Popiežius, Dievas žmogų apgyvendino tame sode ne tik tam, kad žmogus rūpintųsi sodu, tačiau ir tam, kad skintų savo darbo vaisius: „žmogaus įsiterpimas, kuris skatina išmintingą kūrinijos vystymąsi, – tvirtina popiežius Pranciškus, – yra pats geriausias kūrinijos puoselėjimo būdas, nes kai prisidedame prie galimybių, kurias Jis pats suteikė kūrinijai, įgyvendinimo, esame Dievo įrankiai“ (*Laudato si*, 124).

Jeigu žmonija dėtų pastangas įgyvendinti Kūrėjo planą, kiekvienas kilnus žmogiškas užmojis taptų

įrankiu puoselėti pasaulio vystymąsi ir žmogaus orumą.

Įgyvendiname Dievo planą, jeigu dirbame gerai, trokšdami tarnauti kitiems, iš meilės Dievui ir artimui. Be abejonės, įsiterpia ir kitos paskatos: būtinybė išlaikyti save ir savo šeimą, didžiadvasiškas troškimas padėti pagalbos reikalingiems, žmogiško tobulumo siekis kurioje nors veikloje ir panašiai; tačiau Popiežiaus kvietimas mums primena, kad esame pašaukti dar kilnesniam tikslui – tam tikru būdu bendradarbiauti su Dievu žmonijos atpirkimo darbe.

Kaip tik šiuo metu švenčiame keturiasdešimtąsias šv. Josemaríos de Balagero, švento kunigo ir Opus Dei steigėjo, mirties metines. Jis visam pasauliui skelbė iš meilės atlikto darbo evangelinę vertę. Esu liudytojas to, kaip šv. Josemaría stengėsi pats gyventi savo mokymu

apie darbą iki pat žemiškojo gyvenimo pabaigos.

„Didžioji žmogaus privilegija yra gebėjimas mylėti, įveikiantis trapumą ir laikinumą“, knygoje

„Kristus eina pro šalį“ rašė šv.

Josemaria. Ir pridėjo: „žmogus negali apsiriboti darymu, daiktų gaminimu. Darbas gimsta iš meilės, parodo meilę, yra skirtas meilei.

Atpažinkime Dievą ne tik gamtoje, tačiau savo pačių darbo, savo pastangų patirtyje. Taip darbas virs malda, padėkos aktu, nes suvoksime, kad esame paties Dievo apgyvendinti žemėje, Jo mylimi, Jo pažadų paveldėtojai“.

Darbu, priklausomai nuo to, kur jį nukreipiame, galime griauti arba puoselėti žmonių orumą, saugoti arba iškreipti prigimtį, tarnauti artimui arba atsisakyti tai daryti.

Darbo teikiamą orumą puikiai supranta tie, kurie kenčia bedarbystę

arba pajamų trūkumą. Todėl susiduriantys su bedarbyste turi nuolatos atsidurti krikščionio maldose ir būti krikščionio rūpestis. Kaip tvirtina Popiežius, padėti vargšams ir be darbo likusiems pinigais „visada turi likti laikinas sprendimo būdas labiausiai neatidėliotinoms problemoms spręsti“. Vis dėlto, pagrindinis tikslas „turėtų būti padėti jiems gyventi orų gyvenimą dirbant“ (*Laudato si*, 128). Enciklika taip pat primena mums, kad „liautis investuoti į žmones, siekiant vien didesnės trumpalaikės finansinės naudos yra labai nuostolinga visuomenei“ (*ten pat*).

Benediktas XVI teigė, kad krikščionis yra „reginti širdis“. Dirbant ekonominis veiksmingumas, be abejonės, yra svarbus kriterijus, tačiau ne vienintelis: krikščionis įdeda savo širdį į darbą dėl to, kad taip darė Kristus, stengiasi tarnauti kitiems ir taip šlovina savo Kūrėją.

Tik kaip tarnystė suprastas darbas,
kurio tikslas yra žmogus, kuris
įgyvendinamas iš meilės Dievui, gali
atverti žemiškosios ir amžinosios
laimės horizontus mūsų laikų
vyrams ir moterims.

Bernardinai.lt

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/dirbti-is-meiles-2/](https://opusdei.org/lt-lt/article/dirbti-is-meiles-2/)
(2026-04-05)